



MLADA NADA BOŽO RICOV: Volim i Rijeku i Zadar, ali otok – obožavam! Vratit ću se kao nogometaš, kad-tad...

Objavljeno 22/10/2020 u [Sport](#)

Dogovarali smo dugo i predugo, kratki „ma ni 10 minuta“, telefonski – ili se kaže mobitelski – razgovor, danima. Tjednima, mjesecima.

U početni elan novinara, umiješala se, nažalost, kraljica godine 2020. – korona.

-Ni problem, pretpostavlja san da ste imali posla... – glas s druge strane slušalice – ili ipak zvučnika – bio je poprilično tolerantan. „Bodulski“ tolerantan.

PRETRAŽI NAŠE ŠKOLJE

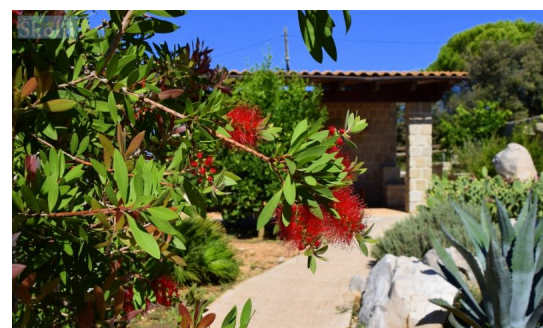


Popularno

Najnovije

- 1 Božićnice za umirovljenike na području Općine Preko
- 2 Općina Preko ove godine isplatila 465.000 kuna za 32 novorođene bebe
- 3 SVETI OTOK Jadranu Mašini iz Preka zlatna plaketa za sliku „Isus na križu“
- 4 Iz Preka u Petrinju otišlo 17 tona humanitarne pomoći!
- 5 Camping Ugljan Resort uvršten u 25 najboljih hrvatskih kampova!

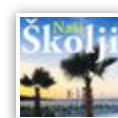
FOTOGALERIJE



Ugljan u cvijeću 2020.



FOTOGRAFIJA DANA



Naši školji
3541 sviđa mi se

Sviđa mi se stranica

Podijeli





-Haha. Razumin sve, ne brinite, makar... Nisam vam ja od puno priče, ne znam što bih puno o sebi rekao, nisam to navikao do sada – umjesto mi njemu, on se skoro nama opravdava. I mi shvaćamo njega. Tinejdžer, još dječak...

-16 imam – odmah nas demantira. Mladić, momak s otoka. Nogometaš. Božo Ricov, rođen je kao i gotovo svi vršnjaci mu s čitavog niza školja preko puta Donatova grada, u Zadru, 20. siječnja 2004., a prohodao doma, u Kalima.

-I protrčao, nogomet sam upoznao čim sam prohodao – uz smijeh otkriva. Nije ni za vrtić izrastao kada je krenuo trčati s loptom i za loptom, u kopačkama.



-Mama i tata su me dali u NK sv. Mihovil, taman sam napunio 4, trener prvi mi je bio, a tko drugi doli Krešo Jaklin, i naravno Damir Korenov. Svidio mi se nogomet, krenuo sam prvi dan igrati, i nisam stao ni do dan danas... – prisjeća se – „rekli su mi moji, a virujem im“ – početaka. A možda tu ima i utjecaja gena.

-Teško, nitko mi nije u obitelji trenirao, ustvari je dide, kako ste samo znali to. Ali, dobro, to je bilo davno, ništa značajno ozbiljno – komentira. I nastavlja...

-Prije dvije godine sam otišao u Zadar, u NK Zadar. I onda sam putovao gore-dolje, pa se preselio u Zadar, na godinu dana. I sad sam u Rijeci. U Zadar sam, dakle, preselio s

ŠKOLJI

Marketing
portala

098/936-2309

9 °C|°F

OpenWeatherMap

PRATITE NAS



-Tih, skroman, velika dobrica – „prišapnuli“ su Božini prijatelji kada smo ih zapitali za nekakav kontakt, nije da novinari imaju brojeve telefona svih sportaša. Iako, trebali bi, ne normalno njih u tisućama, ali rijetkih talenata -da.

Ricov spada u tu kategoriju, ističu prijatelji i poznanici, ali i ini odlični poznavatelji lokalnog i šireg nam nacionalnog „baluna“. I dodat će, da ne bismo zaboravili – „uz sve nabrojano on je i izuzetno duhovit, vrcakav, šarmantan“.

-To ostavljam njima. Preda mnom je puno utakmica, i životnih i na travnjacima. Sada sam tek treći razred srednje, upisao sam namjerno trogodišnju da imam više vremena baviti se nogometom, kazali su mi i kako nastavnici u SŠ Stanka Ožanića, u tzv. Novom kampusu, imaju više senzibiliteta prema sportašima, dakako i sportašicama, naročito nama putnicima, pa onda i posebno prema otočanima. Nemate kada, dok živite na otoku, a školujete se na kopnu, napose u nekoj težoj školi, ni stići učiti, napisati zadaću, cijeli dan ste na putu kada niste na treningu, ako ne puše bura, jugo, nema valova, kvara broda... nečega se morate odreći, nešto žrtvovati, morate birati – tvrdi nam. Zastaje na trenutak.



-Tri mjeseca sam živio na otoku i putovao u školu i na trening, tko nije nikada putovao, plovio trajektom po svim mogućim i nemogućim vremenskim uvjetima na moru, ne može nikako znati kako je to, kakva je to često lutrija. U 6 ujutro se digneš, pogledaš u nebo, pročitaš prognozu, raspitaš se nerijetko i ide li brod, pa trčiš na brod ili trajekt, katamaran, onda u 13.30. pogledaš u nebo, pročitaš prognozu ako je vani loše, raspitaš se ide li brod nazad, i kad stigneš na ručak, trčiš u 2.30 ili u 3 popodne opet na trajekt u grad, u 4 na trening, u 7.30 nazad... i opet ako je sve u redu s trajektnim linijama, da nije neko naglo nevirijeme, ili ako slučajno iz nekog razloga, zakasniš pet minuta, ili minut-dva, pa se onda snalaziš za prespavati kod rodbine, prijatelja, jer nemaš prijevoz noću ili neki alternativni oblik prijevoza, taksu, biciklu, ništa osim plovidbom redovnim voznim redom preko kanala – nabraja i kao da sve upravo proživljava.

-Kad je škola poslijepodne, onda ponovno dizanje najkasnije u 6. Hvataš trajekt u 7, trening u 9. ili 9.30, pa trči na trajekt, u 11.30., ručaš na brzinu i onda od 1.30 s trajektom u školu, moliš Boga da ne zakasniš na prvi sat. I da odjednom ne krenu jugo ili bura, pa da preskočiš i ručak i povratak kući do koje ne možeš, a koju gotovo da i vidiš preko mora – prepričava.

-No, iskreno, osim tjelesnog napora, nije mi bilo teško, nikad mi nije palo na pamet da odustanem, da kažem – bilo je dosta. Jako volim nogomet, i ništa mi ne predstavlja problem činiti zbog njega. Mukotrпно i teško svakako, stresno, bio bih umoran, iscrpljen, naročito iscrpljujuće je bilo to večernje čekanje između kraja treninga, od 17 sati do 19.30 ili 20:00, kako kada, ne znate kamo, gdje i kuda, sa sobom, a vi ste praktički još mali dječak... – ističe i naglašava...



-Definitivno ima poteškoća, taj brod najviše, jer nekada ih i nema, ono kiša, jugo, ili ih jednostavno – nema taj dan. Ne možeš praktički planirati sa stopostotnom sigurnošću ništa. Ne znaš hoćeš li uopće popodne na trening ili sutra na utakmicu, jer ne znate hoće li trajekt voziti ili iz nekog razloga neće doći, ostanete zakinuti, jer ste prometno odsječeni. Pogotovo zimi. Ujutro kad ide prvi brod moraš stići, samoorganizirati se, doći na Stanove, otići na vrijeme sa Stanova. Kad živiš na kopnu baš sve je lakše nekako... Ili u nekom mjestu za koji autobusi voze svako malo ili roditelji te mogu odvesti i dovesti s treninga ako treba. Ovdje si oslonjen samo sam na sebe i – vozni red broda. Zato sam se i preselio u Zadar jer je na koncu konca zbog tih niti pola sata puta koji se iz meteo ili najbanalnijeg razloga mogu pretvoriti u čitav dan, bilo nemoguće biti uspješan đak i sportaš... pati ili nogomet ili škola. Osjećao sam se zakinut u odnosu na klupske i kolege iz razreda, budući su bilo znatno odmorniji, zavidio sam, ali nisam se dao, meni je to bila ljubav, uživancija, pa nije teško, spojili su se ljubav i rad... da, nastavio sam i na Kvarneru poljoprivredu školu, usmjerenje pekara – upoznao nas mladi i perspektivni nogometaš koji je iz Sv. Mihovila, preko NK Zadar lani pristupio kadetskoj ekipi NK Rijeka.

-Kako sam se snašao, odlično, imam šansi, dala mi se prilika. Na početku me zadesila ozljeda, mjesec dana sam izostao s terena, disk mi se iskrivio, stiskao se neki živac u kralježnici, išao sam u kiropraktičara da mi to naštima, nekoliko tjedana sam izostao, drukčiji su nešto treninzi pa mi se trebao i na to naviknuti organizam, ali sada sam se uklopio... Trener mi je Edo Flego, stanujem u selu u blizini, putujem nekih deset minuta, bez stresa, snašao sam se, sklopio prijateljstva. Nema izlazaka, nažalost, sve je zatvoreno, korona... – napominje nam i tvrdi kako nema niti velike razlike između Rijeke i Zadra, super mu je u oba grada, ali najbolje je na otoku, naglašava...



-Tu ću se vratiti sigurno jednog dana. Cilj mi je da se bavim nogometom, najbliži cilj mi je prelazak u juniore, ne mogu svi ići, samo nekolicina, nadam se da ću biti među

poziciji kralja, u riječi sam na spicu, malo do sam se prilagodio situaciji, ali me zanima se, igrao sam sad protiv Slaven Belupa, postigao odlučujući pogodak za pobjedu 2-1. Ne startam u prvih 11, ulazim u drugom dijelu zbog ozljede, u toj utakmici sam ušao i odmah pogodio. Uzor, iskreno zbog Ronaldinha sam počeo igrati. Taj čovjek igra s guštom i uživancijom, volim ga pogledati i danas. Može se reći da na neki način učim od njega. Dugoročno, želja je zdravlje, da me posluži, da se posloži, sve sam stavio na nogomet – priznaje Božo Ricov, a ima i poruku mladim otočnim sportašima i sportašicama:

-Sve se može uz volju, želju, uz uporan rad i trud se može gdje hoćete, nema odustajanja, opravdanja da se ne može zbog putovanja, broda, sve se može kada se nešto žarko voli i kada se hoće, nema odustajanja. Nikada...

Autor Pero Livajić

***Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije...**



Pučko otvoreno učilište Dom na žalu
Magazin 5, 23273 Preko
tel. 023 286 001, 098 9362 309
e-mail. poudomnazalu@gmail.com

- TEČAJEVI STRANIH JEZIKA (ENGLJSKI, TALIJANSKI, FRANCUSKI)
- PREDAVANJA I PROMOCIJE
- RADIONICE I TEČAJEVI ZA DJECU I ODRASLE
- IZLOŽBE
- PROSLAVE DJEČJIH ROĐENDANA
- IZNAJMLJIVANJE PROSTORA ZA PREDAVANJA, RADIONICE, PROMOCIJE, TRENINGE I SL.
- REKREACIJA ZA DJECU I ODRASLE, STOLNI TENIS



Tweet



Like



Plus



Pin It



Share

◀ PREDHODNA NOVOST

SLJEDEĆA NOVOST ▶

VEZANE VIJESTI



Krševan Santini potpisao za Lokomotivu



DVA OTOKA I JEDNA DUŠA: Tek im je 25. u kopačkama, NŠK Sv.Mihovil – Sutomišćica, „princ i ljepotica“...



Lovro Majer: Preko je za mene najljepše mjesto na svijetu, a uživam trenirati na sutomiškoj ljepotici



Majer opet briljantan: Dinamovo europsko pr na 'otočni p

Linkovi

Općina Preko
TZ Preko
TZ Ugljan
Općina Kali
Općina Kukljica
Općina Pašman

Arhiva tiskanih brojeva

Naši školji broj 16
Naši školji broj 15
Naši školji broj 14
Naši školji broj 13
Naši školji broj 12
Naši školji broj 11

Najnovije galerije



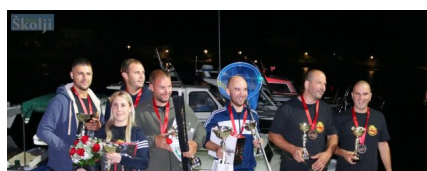
Kontakt

www.nasiskolji.hr
Informativni portal Općine Preko i zadarskih otoka
telefon: 023/286-001
e-mail: urednistvo@nasiskolji.hr, redakcija@nasiskolji.hr

LAG Mareta
Hrvatski otočni proizvod
Jadrolinija
Liburnija

Žute stranice

Žute stranice Općine Preko



Lukoran: 4. Crnilo kup 2020.

